

Scouten

SVERIGES SCOUTFÖRBUNDS POJKTIDNING

NR 8 1959/1960

i detta nr bl. a.

julklappar

storhotell

lampbygge

dx-ing

Tuff tävling

En nattlig diskussion under tältduken på ett läger utanför Helsingfors för två år sedan blev upptagen till att seniorscoutlaget Galgföglarne från Hedvig Eleonora scoutkår i år ställde upp i Finlands scoutunions patrullrådighetstävlingar. Någon menade nämligen att svenskarna var »ena riktiga slappingar», vilket givetvis mötte protester från de »utpekade». Ett förslag kastades fram att HE-killarna skulle ställa upp i ovan nämnda tävling så fick man se vad de gick för.

Nu har det alltså skett och den hemvändande lilla svensktruppen — tre tävlande (Bosse Wiberg, Christer Canndal och Lasse Lindqvist) plus två »managers» — intygar med en mun: Något hårdare har vi aldrig varit med om.

500 tävlande, eliten av Finlands scouter eftersom endast tre patruller per distrikt får vara med, hade mött upp vid Solvalla skidinstitut utanför Helsingfors, när årets tävling startade. Vid halvättatiden på lördagskvällen sändes den svenska patrullen, som *deltog utom tävlan, iväg ut i den mycket mörka natten.* Termometern visade +3 grader och några snökorn föll.

Terrängen var kuperad — minst sagt. Berg, branta berg och höga berg uppblandade med många träsk, myrar och små sjöar. På de första tre etapperna — 25 kilometer fågelvägen! — fanns det ett fäkt, två hus och tre gamla skidleder, som alla gick åt fel håll, samt tio småsjöar, så det var ganska ont om hållpunkter för orienterandet. Det gick dock ganska bra för svenskarna till en början, men rätt vad det var försvann Bosse Wiberg nedför ett stup och skadade sig, turligt nog inte värre än att han kunde fortsätta.

Vid första kontrollen gällde det att sätta ihop en såg och såga en träskiva, vilket ju inte var så svårt, men nästa anhalt var vanskligare. Där skulle man nämligen mäta vattendjupet i en sjö tre meter från stranden. Stöpning av ljus, tre stycken i färgerna rött, blått och vitt, var nästa uppgift. Med hjälp av den medhavda presenningen skulle

Christer Canndal, Lasse Lindqvist och Bo Wiberg ska just ut i nattens mörker.

sedan en båt byggas att färdas på ut till en liten holme för att visa upp ljusen. Vidare framåt till andra stranden, över ett näs, ännu en sjö, en kilometer över ett berg med båt (!) och packning.

Andra uppgifter efter banan var t. ex. sjukvård, kartritning, punktorientering, woodcraft — mycket svår med skalbaggar, fjärilar, halvgräs och mossar som skulle bestämmas — murning av spis med hjälp av cement, som man fått bära med sig en bit, samt namngivning av diverse, sällsynta stenarter.

Det verkliga kraftprovet var spurtsträckan, 4 kilometer fågelvägen, som skulle orienteras över två kontroller. — Vår beundran för de patruller som *sprang* denna sträcka efter cirka 15 timmars skogsloffande kände inga gränser, säger Lasse Lindqvist. Målet låg vid en idrottsplats, som runtomkring sig hade 10 meter höga berg. Det var svårt att komma ned — en patrull hade för bråttom och tog vägen över stupet, vilket resulterade i ett benbrott 150 m från mål. Bittert.

Nu vet åtminstone vi Galgfoglar vad en tuffing är, säger de hemvändande HE-killarna. Det är en som klarar FSU:s stora tävling.